Dos cuers en perill i un lideratge pel qual presumir en l'esport d'elit gironí

El Girona i el Bàsquet Girona tanquen les classificacions de Primera Divisió i l'ACB, respectivament, mentre que l'Uni és líder en solitari de la Lliga Femenina

---

L'ensurt inicial del Girona de futbol ja ha passat, però. Aquesta és la bona notícia. La dolenta és que és l'últim dels vint equips de l'elit. Empatat a sis punts amb la Reial Societat i l'Oviedo, el pròxim rival a Montilivi aquest dissabte, en tota una final. Només està a un punt del Celta, el rival que marca la línia vermella. I la dinàmica actual és bona: empats contra l'Athletic i l'Espanyol, victòria al València i una derrota amb el cap ben alt a Montjuïc, en el derbi contra el Barça que, amb una mica d'encert, hauria estat un triomf com una catedral, i amb menys crueltat, com a mínim hauria estat un empat. Amb la plantilla definida, Míchel li ha donat una volta a l'estil, simplificant el missatge i evitant l'exposició d'uns jugadors que, per moments, van perdre la confiança. No és el Girona de fa dos anys, però la situació no és tan negativa com s'entreveia després d'un 0 de 9 inicial que va fer encendre totes les alarmes. Guanyar a l'Oviedo, però, és imprescindible.A la Lliga ACB, el Bàsquet Girona també va últim, amb un balanç de 0 victòries en 3 partits. Sorprenent va ser la primera patacada, a Burgos, sobretot per les formes; dins de l'aparent normalitat entren les dues següents, contra l'UCAM Múrcia i l'Andorra. En el país veí, podia haver passat qualsevol cosa, però l'equip de Moncho Fernández també està pecant d'un excés d'irregularitat en diferents fases del joc que no ajuda al fet que els resultats arribin. El Bàsquet Girona és un equip fet per anar i tornar, imprimint velocitat en les seves accions; però de moment defensa malament i la inspiració surt amb comptagotes. El calendari, amb el Gran Canària, l'Unicaja i el Barça esperant, fa pujada. El Covirán Granada és l'altre conjunt de la competició que no ha guanyat cap partit; amb una victòria, fora del descens, conviuen diversos equips.El contrast a Fontajau l'aporta l'Spar Girona, que ha començat la temporada com un coet i escampant el foc de la il·lusió. Han disputat molts partits en pocs dies, les jugadores de Roberto Íñiguez, però compten tots els partits per victòries, i disposen de virtuts molt interessants que les poden fer aspirar a coses importants a final de curs: ambició, fons d'armari i predisposició a baixar al fang quan toca. Dominen diferents registres i no es deixen enlluernar pels focus de l'Eurolliga, on van deixar a tothom bocabadat amb un triomf espatarrant a la pista del vigent campió de la competició, el Praga. Pinta bé, encara que sigui aviat per assegurar-ho i al tècnic li preocupi que es facin volar coloms. Dissimular-ho o dir una altra cosa, seria mentir.Amb la victòria a Badalona, és l'únic equip de la Lliga que ha guanyat tots els partits jugats. És l'equip que més anota (244), amb un potencial ofensiu il·limitat. En volen més? Encara falta Chloe Bibby, l'MVP de l'any passat.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2025/10/21/cuers-perill-lideratge-pel-qual-122820539.html